

На стр. 178 — 187 автора отново намъта *тогата на битописателя*: съ Гоголовски хюморъ и съ гъвкавостъта на Любенъ Каравеловото перо той ни рисува картини изъ народния животъ. Прѣдмѣтните картини заслужватъ вниманието на нашите „народни живописци“.

VIII.

„Въстанието въ 1875 година“.

Старо-Загорското въстание, прѣзъ 1875 год., е дѣло на „Букурешкия, централенъ, български, революционенъ комитетъ.“ Автора прѣди да запознае читателитѣ си съ прѣдмѣтно въстание, прѣдварително ги запознава съ дѣла и рѣшенията на централния комитетъ, съ цѣль, види се, да ги подготви за вѣрното схващане на събитието. Зах. Стояновъ нѣмаше щастлието да стои близо до хората на Централния комитетъ, та много нѣща отъ познание криво е съобщилъ въ записките си.

На стр. 188—189 невѣрно тълкува „Хасковското произшествие“ и несправедливо натяква Узунову, героя на „приключението“. В книжка отъ „миналото“ (глед, „Искра“ III, IV и V годишнина) е посвѣтена на прѣдмѣтно произшествие; желающитѣ да знаятъ самата истинна по дѣлото на Узунова, трѣбва да се запознаятъ съ дѣлата на „чрѣзвичайната комисия“. Узуновъ може и трѣбва да се упрекне само въ неопитностъ, *непрактичностъ* и *нетактичностъ* и нищо повече. Въ списъка на арестуванитѣ лица по дѣлото на Узунова има слѣдната грѣшка: на място Янаки Тодевъ, автора е турилъ „Янко Тоневъ“; на място Димитъръ Попъ Стефановъ отъ Хасково, турилъ: Димитъръ Николовъ Стефановъ отъ Одринъ. Попъ Стефановъ Димитъръ е родомъ отъ Хасково; тогава заемаше видната длѣжностъ „управителъ на земедѣлческата касса“.

Узуновъ съ писмо не е искалъ позволение отъ „Търновския комитетъ“, а само му е съобщилъ за показанитѣ отъ него лица прѣдъ „чрѣзвичайната комисия“.

Убития отъ Д. Общи въ Орхание *Дяконъ* не се казва *Деониси*, а *Паиси*.